

for at sejle i den lokale brise, frem for at vi nu skal sætte nye, store nationale sejl. Det er ude i kommunerne, der nu skal ske noget på det her felt. Og vi synes, det ville være et mærkeligt signal at sende, hvis vi her umiddelbart efter reformens ikrafttræden overlod ansvaret for at udvikle det kommunale selvstyre til en af Folketinget nedsat kommission. Vi synes sådan set, at det kommunale selvstyre nu skal videreudvikles med afsæt i kommunerne.

Det er vores holdning til det, og uden at genfortælle, hvad jeg sagde i mit sidste indlæg, mener jeg sådan set også, der er skabt ret gode forudsætninger for det med den robusthed, de nye kommuner får, med den nye vifte af opgaver, kommunerne får, med det fokus, vi har sat på vigtigheden af også at decentralisere ude i den enkelte kommune, at drage borgerne ind på nye måder med den dialog, vi har med kommunerne under et om at flytte styringen af den kommunale sektor forhåbentlig væk fra proceskrav til i højere grad at være resultatmål, mål- og rammestyring.

Arbejdet er sådan set i gang. Og det er i virkeligheden i gang på to fronter. For det første vil vi med kvalitetsreformen fokusere på, hvordan vi kan sikre en løbende udvikling af den kommunale service, og på, hvordan det gode eksempel udbredes fra kommune til kommune. Og for det andet vil vi i tæt samarbejde mellem kommuner og stat udvikle gode metoder til at dokumentere den kommunale opgavevaretagelse, sådan som jeg også har været inde på det i den sidste debat.

Så vi synes simpelt hen, at det er dårlig timing.

Så synes jeg også, at man kan betvivle eller anfægte den påstand, som forslaget hviler på. Det fremføres, og jeg citerer:

Det politiske flertal i Folketinget har sat alvorlige spørgsmålstegn ved kerneelementer i det kommunale selvstyre. Citat slut.

Det er altså mindretallets påstand om Folketingets flertal. Jeg vil sige, at jeg ikke kan genkende det billede, og det tror jeg såmænd heller ikke man kan rundtomkring med den dialog, der nu er sat i gang, mellem regeringen på den ene side og Kommunernes Landsforening på den anden side.

Et flertal her i salen anerkendte så sent som ved forespørgselsdebatten om det kommunale selvstyre i april sidste år vigtigheden af det kommunale selvstyre i opgaveløsningen. Jeg synes, det flertal har manifesteret sig i den redegørelsesdebat, vi netop har haft, om end der ikke

var nogen afstemninger. Flertallet i aprildebatten tilsluttede sig, at den statslige styring i højere grad tilrettelægges som mål- og rammestyring, og med forårets vedtagelse blev der etableret en slags spejl, som vi her i Folketinget kan holde op foran os selv, når der laves lovgivning, for løbende at sikre, at lovgivningen er i tråd med målsætningen om at værne om det kommunale selvstyre.

Folketinget har selvfølgelig en legitim ret til at fastlægge de lovgivningsmæssige rammer for kommunerne, men der er enighed om, at det også er regeringens og Folketingets medlemmers ansvar så vidt muligt at fastholde fokus på hensynet til det kommunale selvstyre i det løbende lovarbejde.

Retter vi blikket mod det, er der det fokus, ligesom der altså er stærk, fornyet dialog mellem regeringen og KL om styringen af den kommunale opgavevaretagelse. Jeg kan bare henvise til de publikationer, jeg også henviste til i mit sidste indlæg, og som jo altså er et konkret resultat af det løbende dialogprojekt om kommunalreformen. Det fremgår af de publikationer, at det er et vrangbillede, når det nogle gange fremstilles, som om det kommunale selvstyre er nødlidende.

KL 15.15

F.eks. viser analyser af kommunernes opgavevaretagelse på nogle af kerneområderne – dagtilbud, folkeskole, ældreområde – en kæmpe variation mellem kommunernes udgifter; jeg var også inde på det i den sidste debat. Og det viser jo sådan set, at der er et enormt rum for lokal vægtning af disse centrale serviceydelser.

Det tankevækkende er jo, at de partier, der nu kommer med forslaget her, også er dem, der råber højest, når kommunerne gør brug af det rum, når der f.eks. er kommuner, der adskiller sig ved at have en afvigende forældrebetaling for skolefritidsordninger eller noget andet; så det er jo sådan set, fordi kommunerne nu hylder selvstyret, at man råber højest. Men jeg kan jo bare henvise til virkeligheden, for af den fremgår det, at der er et betydeligt rum for forskellighed, og vil man selvstyret, skal man selvfølgelig værne om det.

Jeg synes, man må sige, at vi nu befinder os i en ret spændende tid, som er fuld af forandringer, som er fuld af udvikling, og derfor er det jo kun naturligt, at der vil være stor interesse for at følge gennemførelsen af kommunalreformen og reformens konsekvenser for det kommunale selvstyre. Det vil jeg gerne give et løfte om at